

Barna T. Attila

Őszülő

Őszülő vénlány bolyong, a nyár,
eszelősen tépkedi haját,
a tájon szerteszórja.
Folyók elégiája, hegyek remegése,
elhagyott ágyakon sóhajok.
Tóban a szél fuldokolva csapkod.
Kipirult erdők lassan szeretkeznek.
Dombokon túl temetik a harangszót.

sárga virágok

sárga virágok nyílnak a földben a holtak -
a sötétbeborult
Tabán felett Krúdy Gyula úr
felgyújtja a holdat

mozdulatlan szél

mozdulatlan szél fúj
az űr aluljárójában
várakoznak a csillagok
Isten szakálla leng a tél

téli délután

herseg a hold pengéje az ég lila-szürke borostás arcán